

Program och böneinriktning för vecka 2

8-14 april

Frihetens mynning. 2 Mos 14.

Alldeles intill röda havet slår israelns folk läger. Det står i texten att de slog läger mellan Migdol och havet, mitt emot Baal Sefon. När det står Migdol kan det beskriva en upphöjd plats, ett torn eller en fästning en befäst plats. Det är inte omöjligt att det var ett slags befäst bevakningstorn/fort som låg på en höjd där man kunde bevakna vem som rörde sig på havet och på land.

Israels folk har den höga bevakade platsen bakom sig och framför dem ligger havet. På andra sidan havet ser de Baal Sefon, ett högt berg eller en höjd där någon form av avgudatillbedjan förekom, Baal betyder Gud/Herre och Sefon betyder norr eller nordn.

Faraon känner till området väl och vet att folket i princip är instängda av öknen och havet. När de ser sig omkring, ser de en befäst höjd, de ser ett djupt stort hav som är omöjligt att ta sig över. De ser en plats/ett berg för avgudatillbedjan på andra sidan havet. Och de vet att snart är Faraos här ifatt dem. Det finns ingen väg ut. De är fångade. Precis så här kan vi känna i våra liv.

Men vänta lite nu kanske du säger. Det stod ju i texten att det var Gud som bett folket att slå läger på den platsen (2 Mos 14:1-2) Varför skulle de slå läger just där? De är fångade i en fälla, de kommer ingenstans. Ledde Gud folket in i en fälla?

Platsen dit Gud sa åt dem att gå och slå läger har också ett namn. Den heter Pi-Hahiroth, namnet kan betyda "Kanalernas utlopp" eller "frihetens mynning."

Gud leder dem till en plats där *de inte ser* någon utväg. De är kallade att gå till Kanaan, de är kallade att bli ett nytt folk, de är kallade att inta ett nytt land.

Utan att de vet om det har Gud fört dem till friheten mynning. Det är nu de ska få uppleva sin verkliga befrielse. Gud vill genom sin mäktiga kraft visa dem vad verklig befrielse är. Israels folk befann sig vid befrielsens och frihetens mynning utan att veta om det. De är precis på gränsen till en helt ny framtid.

Det är inte konstigt att folket fylls med rädsla och fruktan när Faraos Armé närmar sig där vid Röda havet. Men det som händer under vandringen genom havet är ett Guds mirakel.

När Mose i lydnad och tro på Guds ord lyfter staven över vattnet, då handlar Gud. Då förändrar Gud spelreglerna totalt.

Den regim som så länge har förtryckt och förslavat folket förlorar i ett nu, sin utrustning, sina vapen, sin makt och sin förmåga att hålla folket i fångenskap. Där och då, i Röda havets vågor, avväpnas den egyptiska förtryckarstaten. Faraon måste släppa sitt grepp om det israeliska folket.

Genom hela historien, och än idag, högtidligt håller det judiska folket minnet av Guds handlande med det förslavade folket i Egypten. Det Gud gjorde vid Röda havet har genjudit i hela historien.

Nu står de där på andra sidan Röda havet. De är frälsta/räddade/ befriade (Frihalsade!) De står på stranden till ett helt nytt liv i frihet. När de vänder sig och ser tillbaka på den väg de nyss gick på, så ser de bara ett stort och lugnt hav.

Det går nog inte med ord att beskriva vad de upplever och känner just nu. Det står att de *"fruktade Herren och trodde på Herren"* v 31. De hade fått ett nytt liv, en ny framtid.

Lättnaden och tacksamheten över det Gud just har gjort är enorm.

På räddningens strand börjar Mose i tacksamhet, sjunga med ord som vi fortfarande använder när vi lovsjunger: *"Herren är min starkhet och min lovsång, Han blev mig till frälsning."*

Mirjam, Mose syster tar en tamburin. Många andra kvinnor följer efter henne med tamburiner, de dansar och Mirjam sjunger: *"Lovsjung Herren, högt är han upphöjd."*

Även om situationen för Israels folk under slaveriet i Egypten inte kan jämföras med den frihet vi lever under idag kan vi ändå lära oss något av deras befrielse.

De såg ingen utväg, de började tvivla och rent mänskligt gick det inte att hitta en lösning på deras problem.

Just nu söker vi också den farbara vägen inför framtiden som församling. Vi är inte förföljda men ibland kan ändå tanken på framtiden kännas som ett stort hav som är omöjligt att passera.

Om Gud förde Israels folk till Frihetens mynning, så kan han också föra oss till framtidens och frihetens mynning. Kanske det finns "hav" som vi måste passera? Kanske behöver vi ta steg i tro för att kunna nå framtidens strand?

Molnspelaren, Guds närvaro, som gått framför Israels folk och lett dem ut ur Egypten flyttade sig och intog en plats bakom dem när Faraos här närmade sig. Guds egen närvaro fanns som ett skydd mellan dem och Faraos, mellan deras nutid och deras historia. Det är som om Gud säger att de inte ska se tillbaka på sitt förflutna utan gå framåt, han tar hand om historien.

Tänk om det är så att Gud just nu kallar oss in i en ny framtid för att inta nya stränder, länder och områden? Det som på olika sätt har varit våra gränser i historien är just historia. Inte fel, inte dåligt utan helt enkelt historia. Nu är det en ny tid. Nu finns det nya förutsättningar.

Jesus har genom sin död och uppståndelse befriat oss från syndens slaveri. Gud har genom hela vår församlings historia välsignat oss med sin närvaro. Med vetskapen om Guds närvaro i ryggen lyfter vi blicken och staven och går i tro mot havet. Det finns ingen väg tillbaka, det finns bara en väg framåt.

Böneinriktning vecka 2

Vi vill under dessa båda böneveckor (1–14 april) söka Gud för församlingens framtid.

Den här andra veckan får du gärna använda dig av 2 Mos 14 som en del av din bön.

När vägen framåt blir det enda alternativet för Israels folk klagar de inför Mose och säger: Det var bättre förr!" De säger inte just de orden men det är det de menar (v 11-12).

En del av Mose svar är: "Herren ska strida för er".

- Be att vi i vår tanke ska få släppa det som hindrar oss att nå en ny strand som församling.

- Be att vi ska förstå och våga tro att det finns en frihetens mynning för oss som församling.
- Be för församlingsledning och andra involverade som ska förbereda för inriktningsbeslut.
- Be att vi ska förstå vilka "hav" vi ska lyfta trons och lydningens stav över?
- Be om Andens enhet över församlingen
- Be om frälsning och dop för fler
- Be att nådens och börens Ande utgjuts allt mer i församlingen
- Tacka Gud för hans närvaro under vår församlings historia
- Be att tillbedjan och lovsången ska fortsätta växa i församlingen

Fasta

Under vår böneperiod vill vi utmana så många som möjligt att avsätta tid för fasta. Om du kan tänka dig att avsätta en eller flera dagar för fasta får du gärna sätta ett kryss på de dagar du fastar på listan vid receptionen i kyrkan. Att se att vi är fler som fastar skapar frimodighet och glädje.

Om du av någon anledning inte kan avstå mat eller dryck men ändå vill vara med i fastan kanske du kan avstå något annat, t ex skärmtid eller nöjen, för att avsätta tid för bön.

Tilltal

Om du under din bön upplever att Gud säger något till dig om församlingen, eller om du uppfattar att en bibeltext har ett budskap till oss just nu, får du gärna dela med dig av det till oss.

Skicka det gärna i så fall till någon av pastorerna och gärna via e-post.

Boka bönerummet

Under böneperioden kan du boka tid i bönerummet. Det finns en lista utanför bönerummet som du kan fylla i. Det går också att boka rummet via ett googledokument som du hittar på församlingens hemsida där informationen om böneveckan finns.

Välkommen med i bön och fasta.

/David

Tider och samlingar under böneperioden 1–14 april

Program v 2. 8-14 april.

Sö 7	10.00	Bön inför gudstjänsten
	18.00	Sök stadens bästa. (Ekumenisk bön för staden i Pingstkyrkan, Jkpg.)
Må 8	12.00	Lunchbön
Ti 9	12.00	Lunchbön
On 10	12.00	Lunchbön
To 11	07.00	Morgonbön
	12.00	Lunchbön (i kyrkan och på Tändsticksområdet)
	18.30	Torsdagsbön
		Losvångsteam, Bön för olika konkreta böneområden. Den här kvällen ropar vi till Gud om vägledning inför framtiden.
Fr 12	12.00	Lunchbön
Lö 13	19.00	Worship Night och Rum för helande
Sö 14	10.00	Bön inför gudstjänsten

Välkommen med i bön och fasta.